

CMS Kluge
Att: Adv. Jonn Sannes Ramsvik

jonn.sannes.ramsvik@cms-kluge.com

Vår referanse:
2673507/2310518

Ansvarlig advokat:
Stig J. Harris

Dato:
11. februar 2022

ERSTATNINGSKRAV FOTLANDSVÅG MASKINENTREPRENØR AS

Innledning:

Vi viser til ditt brev av 31. januar 2022. Innledningsvis bemerker vi at det ikke er utarbeidet en rapport fra Norconsult som etterspurt.

Hovedkravet er rettskraftig avgjort:

Det krav som fremmes om erstatning for gjenoppbygging av vei er en post som hører under kravet på «...anslåtte og påløpte driftskostnader og tapt fortjeneste» som FM krevde utmålt etter rettens skjønn. Det var ingen holdepunkter i saken for at dette ikke var det totale kravet som ble fremmet som følge av kommunens handlinger. FM understreket tvert imot flere ganger under saksforberedelsen og under forhandlingene at det samlede tapet måtte utmåles skjønnsmessig. FMs fremsatte krav ble for øvrig mindre og mindre i omfang etter hvert som man nærmet seg avslutningen av forhandlingene, og det ble tydelig at de anførte tapspostene under driftsutgifter og driftstap var uholdbare. Det var imidlertid hele tiden klart at det var det samlede tapet for påførte driftsutgifter og driftstap som ble krevd skjønnsmessig utmålt, jf. også henvisningen til «...anslåtte driftskostnader».

Den posten som nå kreves erstattet særskilt, er et krav med kvalitativt likt innhold som det krav kommunen ble frifunnet for. I begge tilfeller er det tale om erstatning for økte driftsutgifter/driftstap som følge av det samme ansvarsgrunnlag som ble påberopt for lagmannsretten. De rettslige betingelsene for kravet er således også like, og det er de samme rettsreglene som påberopes nå. De verdier og interesser som rettsreglene skal beskytte her er følgelig like.

Det forhold at det er tale om ulike erstatningsposter som henføres til det samme ansvarsgrunnlag, og som følge av samme anførte skadevoldende handling, medfører ikke at det er tale om to ulike krav. En slik tilnærming ville underminere hensynet bak rettskraftinstituttet om at en sak bør få en endelig avslutning, og i at det ansporer partene til å forberede saken grundig – få alle forhold på bordet, både de faktiske og juridiske, sml. Rt. 2008 s. 833 A.

I vår sak er det faktiske grunnlaget for kravet (kommunens handlinger i form av de omtalte vedtak og oppfølgingen av disse) det samme som i saken for lagmannsretten. Høyesterett har i

Harris Advokatfirma AS
Dreggsallmenningen 10/12
5003 Bergen
NO 921 027 583 MVA

Postboks 4115 Sandviken
5835 Bergen
Tlf.: 55 30 27 00

Den norske advokatforening
Globaladvocaten
Advocatia

slike tilfeller lagt til grunn at ved forskjellige tapsposter som bygger på samme faktiske utgangspunkt er det tale om samme krav, sml. Rt. 2006 s. 983. Dette gjelder selv om kravene er kumulative.

Når det gjelder FM's henvisning til HR-2018-2190-A, så fremkommer den relevante del for vår sak av følgende avsnitt:

«Tilsvarende gjelder for tilfellet som var oppe i Rt-1994-1370. Der hadde parten som fikk medhold i den første saken nedlagt påstand om sakskostnader, men hadde ikke tatt med forsinkelsesrente på beløpet. Sakskostnader ble tilkjent som krevet. I et senere søksmål ble det fremmet krav om morarenter på sakskostnadskravet. Som grunnlag ble det vist til morarenteloven og alminnelig erstatningsrett. Høyesterett kom til at morarentekravet var rettskraftig avgjort ved den første dommen. Jeg bemerker at sakskostnadskravet og rentekravet utgjorde forskjellige beløp og var kumulative. De to kravene hadde likevel slik nærhet at det var rimelig at de ble behandlet som samme rettsforhold.»

Nærheten mellom kravene i vår sak viser klart at det er tale om samme krav som lagmannsretten pådømte da erstatning ble nektet. Også hensynet bak rettskraftsreglene tilsier at dette kravet må anses avgjort med lagmannsrettens dom.

Hovedkravet som fremsettes skal derfor avvises i et eventuelt søksmål.

Grunnlag for minnelig løsning:

Kommunen er som nevnt likevel villig til å drøfte en minnelig løsning. Dette er fordi begge parter trolig er tjent med å komme videre uten ytterligere rettsprosesser, og ikke fordi kommunen erkjenner at FM har et krav.

En eventuell forliksløsning må bygge på et realistisk nivå. Det er i den forbindelse grunn til å påpeke ytterligere forhold ved det hovedkrav som er fremsatt.

FM har opplyst at salgsinntektene fra massene som utgjorde veien med fundament utgjorde omtrent 1/10 del av kravet på 1.7 MNOK for opparbeidelse av vei, og at tilførsel av likviditet var helt nødvendig for å dekke kostnadene med rettsprosessen mot Osterøy kommune.

Samtidig viser regnskapene for FM for 2020 at omsetningen var rekordhøye 6.596 MNOK. Som kjent forklarte Roger Hartveit for lagmannsretten at FM i 2019 hadde utvunnet mer masse enn noen gang fra Vevletveit – rundt 50 000 tonn. Dette var i strid med det som var opplyst tidligere under saksforberedelsen, hvor det ble anført at FM måtte stanse/ redusere uttak av egne steinmasser. Vi antar ut fra omsetning at utvunnet masse i 2020 var minst på nivå med 2019. Vi ber om å få tilsendt driftsmeldinger for 2019 og 2020. Vi ber videre om en redegjørelse for innholdet i posten «andre driftskostnader» i regnskapene for 2019 og 2020.

Lønnskostnadene var omtrent doblet fra 2019 til 1.297 MNOK. Posten «Andre driftskostnader» utgjorde 5.051 MNOK. Driftsresultatet for 2020 var negativt med 870.000 kr.

Det er vanskelig å forstå at fraværet av salgsinntekter på omtrent 170.000 i en slik situasjon kunne tilføre nødvendig likviditet. Vi antar at selskapet likevel ville gått med underskudd, uavhengig av inntekter på dette nivået. Dette utløser spørsmål om det var forsvarlig å påføre

virksomheten et tap på 1.7 MNOK, slik det anføres, for å skaffe salgsinntekter i denne størrelsesorden. Når FM har opplyst at marginen på slike inntekter er rundt 15 %, så er det ytterligere grunn til å spørre om en slik handling kunne være egnet til å løse det anførte likviditetsbehovet.

I tillegg kommer det forhold at FM er forpliktet til å tilbakeføre området til jordbruksformål. Roger Hartveit påpekte selv på befaring at den nå fjernede veien var nødvendig for å utføre arbeider utenfor reguleringsplangrensen, slik at området etter utsprenkning kunne jevnes ut og tilbakeføres. Uavhengig av rettmessigheten av kommunens vedtak av 2018 og 2020 om stans av virksomhet på grunn av manglende tillatelse, var veien en nødvendig forutsetning for FMs drift. FMs valg om å fjerne veien for å skaffe mindre tilførsel av likviditet kan etter dette fremstå som et tiltak gjort på egen risiko og eget ansvar.

Når det gjelder et eventuelt krav knyttet til ny konsesjonssøknad for DIRMIN så er kommunen villig til å drøfte en løsning der kommunen kan være med å bidra til eventuell revidert konsesjon fra DIRMIN innenfor de rammer for bistand som kan gis fra kommunen. Det er også spørsmål om det er mulig å få konsesjonen revidert, siden det er tale om en mindre utvidelse av konsesjonsområdet. Kommunen har kontaktet DIRMIN for å kartlegge muligheten for revisjon av gjeldende løyve. Her savner kommunen fortsatt en angivelse av antatt størrelse på kravet, herunder dokumentasjon på kostnadene ved forutgående konsesjonssøknad. Dette må skisseres i forkant av eventuelle forliksdrøftinger.

Når det gjelder kravet på kr. 9.000 + 1.000 i saks- og administrative kostnader, så er det naturlig at dette kravet er en del av en eventuell helhetlig forliksløsning.

På denne bakgrunn vil vi invitere FM til et møte der formålet er å søke å nå en minnelig løsning i denne saken. **Vi foreslår den 18.02.22 kl. 10:00 i våre lokaler.** Vi forutsetter at en eventuell forliksløsning omfatter fullt og endelig oppgjør for samtlige krav i anledning sakskomplekset. Kommunen må ta forbehold om politisk godkjenning av eventuelle forliksløsning. Vi ber om at vi i forkant får tilsendt slik dokumentasjon og redegjørelse som bedt om ovenfor.

Med vennlig hilsen
Harris Advokatfirma AS

Henrik Lande
Advokat / Assosiert partner
hl@harris.no
902 98 894